

PROP DE VOSALTRES

La Patrona de la ciutat de Lleida

Estimats diocesans:

Aquest diumenge, 6 d'octubre, és la data fixada per la Junta Directiva de l'Acadèmia Mariana per honorar la Patrona de la nostra ciutat. Ja és un costum entre nosaltres buscar el diumenge com el dia més apropiat per celebrar la festa anual de la benvolguda advocació de la Verge Blanca de l'Acadèmia. Els dos moments centrals d'aquest dia són la celebració litúrgica i el certamen literari, als quals us convidem. Encara que el diumenge facilita l'assistència, no es pot oblidar que el dia assignat per l'Església per a la festa patronal mariana és el dos d'octubre, que fa molts anys era festa local en tota la ciutat i ara és jornada laborable i ha quedat reduïda a la celebració de l'Eucaristia a l'oratori de la Mare de Déu del carrer Acadèmia. És un acte molt emotiu que ens vincula als nostres avantpassats fins a arribar al 1862, any en què es va instaurar per part de directius i devots de l'Acadèmia.

Han passat molts anys des de la fundació. Solem dir que la societat ha canviat molt i que les comunitats cristianes han augmentat les seves festes amb altres celebracions. El que no variarà mai serà la nostra devoció a la Mare de Jesucrist demanant i agraint, honorant i promovent el seu culte. Sempre amb el desig d'acréixer la presència de la Mare de Déu en les nostres vides i en les institucions eclesials i socials. Aquest és l'objectiu que es fixa la Junta Directiva que, al llarg de l'any, en les seves reunions i activitats, pretén que totes les famílies de la ciutat conservin la seva imatge santa, segueixin els seus passos i demanin la seva protecció per als seus membres. Mai agraireu prou l'esforç dels directius i socis de la Confraria.

El Certamen Literari que cada any s'organitza com a acte social i cultural gaudeix de gran prestigi i reconeixement. Hi participen devots de les comunitats i parròquies de la nostra diòcesi, però també persones d'altres llocs que se n'assabenten

i envien els seus escrits que el jurat del certamen acull i valora amb interès. Es pot afirmar sense rubor que en totes les convocatòries hi ha hagut aportacions de molta qualitat literària i de gran devoció mariana. El Paranimf de l'Acadèmia Mariana s'omple d'interessats a conèixer els textos presentats i els premis en les diferents categories.

Tots els actes organitzats per la Confraria són anunciats amb díptics de paper que es distribueixen pertot arreu i publicitats generosament pels mitjans de comunicació social. Tota la informació la podeu trobar a la pàgina web de la mateixa Confraria, amb abundants i completes referències. Us suggereixo que us n'informeu a través d'aquest mitjà perquè és molt eficaç i precís en totes les manifestacions i activitats que realitza l'Acadèmia. Com sempre, en els confreres actuals hi ha una preocupació constant per motivar i promoure la devoció i la proximitat de la Patrona arreu i en tots els cors. I fan servir els mitjans de difusió que la ciència i la nova tecnologia els posa a l'abast.

A més de la difusió vull remarcar el treball intern que fan els directius al llarg de l'any, desconegut pel gran públic, com les constants reunions de programació i distribució de tasques perquè tot surti a la perfecció, de vegades amb renúncies personals i familiars. La Mare de Déu premiarà tant d'esforç i la societat il·ludida reconeixerà que les tradicions, les festes, les trobades i les celebracions mereixen un suport especial per part de tothom.

Acabo amb una invitació especial a devots i institucions a participar en aquesta celebració.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Aprovats els nous estatuts de la Congregació dels Dolors

El bisbe Salvador ha signat un decret amb data 13 de setembre mitjançant el qual accepta la sol·licitud per a erigir la Reial i Venerable Congregació de la Mare de Déu dels Dolors de Lleida com a Associació Pública de Fideles. Així, se li concedeix personalitat jurídica per poder actuar a la diòcesi segons allò que estableixen les normes eclesiàstiques i civils vigents. El decret aprova els nous estatuts de la

congregació, que van ser proclamats pel bisbe Salvador durant l'Eucaristia celebrada el 15 de setembre a l'oratori dels Dolors, coincidint amb la celebració de la Verge Dolorosa al Peu de la Creu.

La celebració també va servir perquè la priora de la congregació, Carmen Roc, convidés els assistents a figures i xocolata, com és tradició, amb motiu de la seva festa.

CERCA DE VOSOTROS

La Patrona de la ciudad de Lleida

Queridos diocesanos:

Este domingo, 6 de octubre, es la fecha fijada por la Junta Directiva de la Academia Mariana para honrar a la Patrona de nuestra ciudad. Es ya una costumbre entre nosotros buscar el domingo como el día más apropiado para celebrar la fiesta anual de la querida advocación de la Virgen Blanca de la Academia. Dos momentos centrales de ese día son la celebración litúrgica y el certamen literario a los que todos quedan invitados. Aunque el domingo facilita la asistencia no se puede olvidar el día asignado por la Iglesia para la fiesta patronal mariana, el dos de octubre, que hace muchos años era fiesta local en toda la ciudad y ahora es jornada laborable quedando reducida a la celebración de la Eucaristía en el oratorio de la Virgen de la calle Academia. Acto muy emotivo que nos vincula a nuestros antepasados hasta llegar a su instauración por parte de los directivos de la Academia y devotos el año 1862.

Han transcurrido muchos años de la fundación. Solemos decir que la sociedad ha cambiado mucho y que las comunidades cristianas han aumentado sus fiestas con otras celebraciones. Lo que no variará nunca será nuestra devoción a la Madre de Jesucristo pidiendo y agradeciendo, honrando y promoviendo su culto. Siempre con el deseo de acrecentar la presencia de la Virgen en nuestras vidas y en las instituciones eclesiales y sociales. Ese es el objetivo que se fija la Junta Directiva que, a lo largo del año, en sus reuniones y actividades, pretende que todas las familias de la ciudad conserven su imagen santa, sigan sus pasos y pidan su protección para todos sus miembros. Nunca agradeceremos bastante el esfuerzo de directivos y socios de la Cofradía.

El Certamen Literario que cada año se organiza como acto social goza de gran prestigio y reconocimiento. Participan devotos de las comunidades y parroquias de nuestra diócesis y también personas que viven de otros lugares que se enteran de este acontecimiento y envían sus escritos que el jurado del certamen acoge y valora con interés. Se puede afirmar sin rubor que en todas las convocatorias ha habido aportaciones de mucha calidad literaria y gran devoción mariana. El Parainfo de la Academia Mariana se llena de interesados para conocer los textos presentados y los premios en las distintas categorías.

Todos los actos organizados por la Cofradía son anunciados con dísticos de papel que se distribuyen por todas partes y son recogidos generosamente por los medios de comunicación social. Quiero advertir que la información está expuesta en la página web de la misma Cofradía con abundantes y completas referencias. Os sugiero que os informéis a través de este medio. Es muy eficaz y certero en todas las manifestaciones y actividades que realizan. Como lo demuestran los cofrades actuales hay una preocupación constante por motivar y promover la devoción y la cercanía de la Patrona por todas partes y en todos los corazones. Y utilizan los medios de difusión que la ciencia y la nueva tecnología les brinda.

Además de la difusión quiero constatar el trabajo interno y desconocido por el gran público que los directivos realizan a lo largo del año. Constantes reuniones de programación y de distribución de tareas para que todo salga a la perfección a costa de renuncias personales y familiares. La Virgen premiará tanto esfuerzo y la sociedad ilerdense reconocerá que las tradiciones, las fiestas, los encuentros y las celebraciones merecen un apoyo especial por parte de todos.

Termino con una invitación especial a participar en esta celebración a devotos e instituciones.

Con mi bendición y afecto.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Nou mossèn colombià per a la diòcesi

El sacerdot colombià Héctor Adriano Restrepo, procedent de la diòcesi de Santa Rosa de Osos, ha arribat a Lleida aquest 18 de setembre,

on dedicarà els propers anys del seu ministeri com a resultat de l'acord entre el Bisbat de Lleida i la seva diòcesi d'origen. El prevere, a qui ha anat a recollir a l'aeroport de Barcelona el seu compatriota Mn. Casildo Rodríguez, passarà uns dies d'adaptació a la seva nova realitat abans de rebre un nomenament per a un encàrrec concret en alguna parròquia.

L'arribada d'aquest sacerdot s'insereix en els diferents acords amb altres diòcesis per portar preveres en missió per compensar l'envelliment dels clergues i la falta de vocacions a la nostra societat, i compensa la recent marxa del guineà Norberto Sepahoco, que ha tornat al seu país després de dos anys en diverses parròquies lleidatanes.

Benvinguda de la parròquia de Balàfia a Mn. Víctor

La parròquia de Sant Antoni Maria Claret va donar la benvinguda aquest dissabte, 14 de setembre, al seu nou rector, Mn. Víctor Martínez, que fins ara prestava servei a la Unitat Pastoral de Cappont i que agafa el relleu dels pares claretians que, en la mateixa celebració eucarística, es van acomiadar definitivament de la comunitat parroquial i de la ciutat de Lleida.

El bisbe Salvador Giménez, que va presidir l'Eucaristia, va agrair la dedicació de les persones que marxen i va donar la benvinguda a Mn. Víctor, que va concelebrar juntament amb altres preveres.

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- **Montserrat Sánchez García**, nomenada Responsable diocesana de l'Àrea d'Espiritualitat, amb data 01.09.24.
- **Manuel Díaz Martos**, nomenat Responsable diocesà de l'Àrea d'Evangelització, amb data 01.09.24.
- **Joan Carles Nicuesa Vilardell**, nomenat Responsable diocesà de l'Àrea d'Acció caritativa, amb data 01.09.24.

- **Mn. Lucas Francisco Evung Edjang**, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral de la Salut de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, amb data 01.09.24.
- **Mn. Francisco José Ribas Fragero**, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral de la Salut de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, amb data 01.09.24.
- **Mn. Santiago Mataix Gabaldón**, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral de la Salut de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, amb data 09.09.24.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

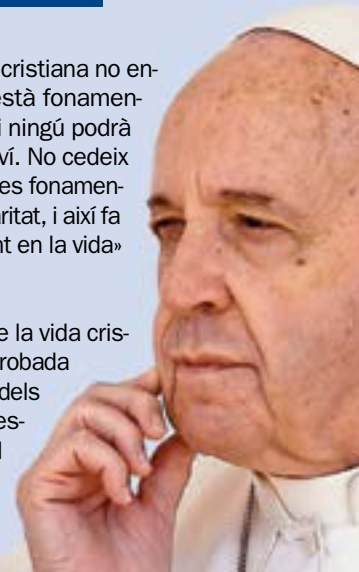

@Pontifex_es: «La caritat de Crist ens constreny a ocupar-nos dels germans més petits i relegats. Es tracta d'un amor concret i intrèpid, que abraça fins i tot el que no és amable, perdona, oblida, beneeix, es lliura sense mesura» (15 de maig).

@Pontifex_es: «Estem cridats a ser missioners de pau, i això ens donarà pau. És una decisió: és fer lloc per a tots en el nostre cor, és creure que les diferències no són obstacles, que els altres són germans i germanes, que cadascun és destinatari de la pau que Jesús va portar al món» (16 de maig).

@Pontifex_es: «L'esperança cristiana no enganya ni defrauda, perquè està fonamentada en la certesa que res ni ningú podrà separar-nos mai de l'amor diví. No cedeix davant les dificultats, perquè es fonamenta en la fe i es nodreix de la caritat, i així fa possible que seguim endavant en la vida» (17 de maig).

@Pontifex_es: «En l'origen de la vida cristiana està l'experiència de la trobada amb el Senyor, que no depèn dels nostres mèrits o del nostre esforç, sinó de l'amor amb el qual Ell ve a buscar-nos trucant a la porta del nostre cor» (18 de maig).

L'Esplai Epis tanca la celebració del seu 50 aniversari

El Col·legi Episcopal va tancar, el passat 15 de setembre, la celebració del 50 aniversari de l'Esplai Epis amb la inauguració de la restauració de l'ermita de Sant Antoni de Vilaller, que han

arranjat aquest estiu. L'acte va reunir unes 270 persones, entre monitors, exmonitors, professors, famílies i alumnes del col·legi, així com uns 60 veïns del municipi que van participar en l'organització i preparació de la jornada.

Durant l'Eucaristia, presidida pel bisbe Salvador, es va homenatjar el professor Xavier Garcia, mort en accident de trànsit el mes de maig de l'any passat. El col·legi i l'esplai van commemorar la seva figura amb la inauguració d'una escultura d'una mà oberta, obra de Lau Feliu, reconegut escultor d'algunes obres de la Sagrada Família. L'exdirectora de l'Episcopal, Antonieta Mateus, va recordar la figura de Garcia com «una persona bona i un referent que serà recordat al col·legi».

Inici de curs de la Comissió del Primer Anunci

El passat 6 de setembre es van reunir els membres de la Comissió Diocesana del Primer Anunci que hi ha a l'Àrea d'Evangelització de diòcesi de Lleida, per recordar la feina feta en la seva darrera trobada del mes de juny, així com les feines que es van repartir per l'estiu. Així, per exemple, van explicar el procés i la feina que s'ha fet des de les àrees de Formació, Caritat i Evangelització per po-

sar en marxa un itinerari per ajudar els laics de Lleida a participar activament a l'Església i a la societat. Aquesta iniciativa oferirà continui-

tat a la Jornada del Primer Anunci que estan organitzant per al dissabte 23 de novembre, en la qual s'espera que participin preveres i seglars.

Expliquen la restauració de la Moreneta

Pocs dies després de la celebració de la festa de les Marededeus Trobades i de l'inici de la celebració del Mil·lenari de Montserrat, la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va organitzar una xerrada el 13 de setembre a càrrec dels restauradors José A. Ferrer i Lluís Capdevila, que van explicar *in situ* els detalls sobre els treballs de recuperació que han dut a terme a l'altar de la catedral de Lleida dedicat a la Moreneta. L'assistència va ser força nombrosa, entre confreres i devots de la Mare de Déu.

REFLEXIONS

Reverència, acceptació i humilitat òntica (i III)

Qualifiquen la filosofia del do com una moral de renúncia i de passivitat, com una actitud retrògrada i conservadora que posa límits als desigs de transcendir de tot ésser humà i que s'inspira en la mística del sacrifici i de la resignació. El transhumanisme es presenta com un moviment contra aquesta actitud de resignació i d'acceptació estoica. La vulnerabilitat és una dimensió constitutiva de la condició humana. La possibilitat de ser ferit és inherent a l'ésser humà. A parer seu, no hi ha vida humana sense vulnerabilitat. L'anhel d'una vida aliena al sofriment, a la malaltia, al fracàs, al patiment, en darrer terme, a la mort, és un anhel que està en el cor de tot ésser humà, però solament pot romandre com a anhel, perquè l'ésser humà és constitutivament vulnerable, finit, fràgil, làbil.

Mitjançant el desenvolupament tecnològic, l'ésser humà ha estat capaç de pal·liar alguns patiments, de curar certes malalties i de prevenir certs fracassos, però la vulnerabilitat és una arrel indestructible i sota mil formes emergeix, de nou, al bell mig de la civilització tecnològica.

Les epifanies de la vulnerabilitat són múltiples i irrompen en el cor de la vida humana per sofisticada i complexa que sigui. Irromp el patiment, la crueltat, el desamor, el sofriment, la malaltia, la guerra, la violència, la traïció, la fatiga, la buidor i, finalment, la mort. Imaginar que un complex sistema tecnològic pot extirpar la vulnerabilitat de la condició humana és un somni fantàstic que pot embriagar i generar esperança, però és una esperança volàtil, inconsistent.

La tecnologia, degudament emprada, pot millorar la qualitat d'existència de les persones i fer més confortable llurs vides i llurs feines en el món; també pot prevenir i pal·liar certs sofriments; però, a la vegada, genera, també, nous mals, nous sofriments, noves vulnerabilitats i riscos. Té, com la mateixa condició humana, una naturalesa dialèctica. Els tecnòlatres solament canten les grans del progrés tecnològic, però oblidem els peatges que cal pagar.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Ga 1,6-12 / Sl 110 / Lc 10,25-37]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

8. ■ Dimarts [Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent. Lleida: □ Sants Àngels de la Guarda.

9. ■ Dimecres [Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev. fund.

10. ■ Dijous [Ga 3,1-5 / Sl: Lc 1 / Lc 11,5-13]. Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Divendres [Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), verge fundadora de les Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dissabte [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragosa

segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Sa 7,7-11 / Sl 89 / He 4,12-13 / Mc 10,17-30]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster; santa Celedònia, vg.

Diumenge XXVII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar»

Les lectures d'avui ens parlen d'una qüestió de gran actualitat: el tema del divorci. És la pregunta que li fan a Jesús: *Si el marit es pot divorciar de la dona. I Jesús demana primer què va ordenar Moisès. Moisès permeté de donar un document de divorci i separar-se.* Però en aquest tema, Jesús s'aparta clarament del gran legislador. Si ell va permetre el divorci va ser perquè sou tan durs de cor. I llavors ensenya clarament: *Al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola carn. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.* Segurament que aquestes paraules deuen estranyar els seus deixebles. Per això li tornen a preguntar, per si de cas ho han entès malament. I Jesús afirma ben clarament: *Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.* L'ensenyament de Jesús és clar: el matrimoni no es pot trencar. Per això, si un casat/da té relacions amb una altra dona/home, comet adulteri, ni que hi hagi entremig un divorci que l'Església no atorga mai, seguint l'ensenyament de Jesús. L'home o la dona casats continuen units en el seu matrimoni tota la vida fins a la mort. Evidentment estem parlant d'un matrimoni contret vàlidament; una altra cosa és la nul·litat; o bé la separació que no és un divorci. L'ensenyament de Jesús és clar. Qui vulgui seguir el seu camí, ha de saber el que ell demana. I Jesús repeteix les paraules que trobem a la primera lectura: *L'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola carn.* Si ja formen una sola carn, no es poden separar. La segona lectura ens recorda el sofriment de Crist: *Convenia que aquell que els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments.* Seguir Crist no és fàcil moltes vegades perquè la creu forma part de la vida de Crist però també de la vida dels cristians.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,18-24)

El Senyor-Déu digué: «No seria bo que l'home estigués sol. Li faré qui l'ajudi i l'acompanyi.» El Senyor-Déu modelà amb terra totes les bèsties salvatges i tots els ocells, i els presentà a l'home, a veure quin nom els donaria: el nom que l'home donava a cada un dels animals era el seu nom. L'home donà el nom a cadascun dels animals domèstics i salvatges i a cadascun dels ocells, però no en trobà cap capaç d'ajudar-lo i fer-li companyia. Llavors el Senyor-Déu va fer caure l'home en un son profund. Quan quedà adormit, li prengué una de les costelles i omplí amb carn el buit que havia deixat. Després, de la costella que havia pres, el Senyor-Déu va fer-ne la dona, i la presentà a l'home. L'home digué: «Aquesta sí que és os dels meus ossos i carn de la meua carn. El seu nom serà l'esposa, perquè ha estat presa de l'espòs.» Per això l'home deixa el pare i la mare per unir-se a la seva esposa, i des d'aquell moment ells dos formen una sola família.

► Salm responsorial (127)

R. *Que el Senyor ens beneeixi tota la vida.*

► Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,9-11)

Germans, Jesús, abaixat, va ser posat un moment per sota dels àngels, però ara, després de la passió i la mort, el veiem coronat de glòria i de prestigi, perquè Déu, que ens estima, va voler que morís per tots. Déu, que ho ha creat tot i ho ha destinat tot a ell mateix, volia portar molts fills a la glòria, i convenia que aquell qui els havia de guiar a la salvació fos consagrat pels sofriments. Tant el qui santifica com els qui són santificats tenen un mateix pare, i per això no s'avergonyeix d'anomenar-los germans.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 10,2-16)

En aquell temps, els fariseus anaren a trobar Jesús per provar-lo, i li preguntaren si el marit es podia divorciar de la seva dona. Ell els preguntà: «Què us va ordenar Moisès?» Li respongueren: «Moisès permet de donar a l'esposa un document de divorci i separar-se.» Jesús els digué: «Moisès va escriure aquesta prescripció perquè sou tan durs de cor. Però al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això deixa el pare i la mare, per unir-se a la seva esposa, i ells dos formen una sola família. Per tant, ja no són dos, sinó una sola família. Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar.» Un cop a casa, els deixebles tornaren a preguntar-lo sobre això mateix. Jesús els digué: «Aquell qui es divorcia de la seva dona i es casa amb una altra comet adulteri contra la primera, i si la dona es divorcia del seu marit i es casa amb un altre, comet adulteri.»

La gent portava a Jesús uns nens perquè els imposés les mans, però els deixebles renyaven els qui els havien portat. A Jesús li sabé greu que els renyessin, i els digué: «Deixeu venir els nens, no els excloueu, el regne de Déu és per als qui són com ells. Us ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el regne de Déu com el rep un nen, no hi entrarà pas.» I els prenia als braços i els beneïa imposant-los les mans.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 2,18-24)

El Señor Dios se dijo: «No es bueno que el hombre esté solo; voy a hacerle a alguien como él, que le ayude». Entonces el Señor Dios modeló de la tierra todas las bestias del campo y todos los pájaros del cielo, y se los presentó a Adán, para ver qué nombre les ponía. Y cada ser vivo llevaría el nombre que Adán le pusiera. Así Adán puso nombre a todos los ganados, a los pájaros del cielo y a las bestias del campo; pero no encontró ninguno como él, que le ayudase. Entonces el Señor Dios hizo caer un letargo sobre Adán, que se durmió; le sacó una costilla, y le cerró el sitio con carne. Y el Señor Dios formó, de la costilla que había sacado de Adán, una mujer, y se la presentó a Adán. Adán dijo: «¡Esta sí que es hueso de mis huesos y carne de mi carne! Su nombre será "mujer", porque ha salido del varón». Por eso abandonará el varón a su padre y a su madre, se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne.

► Salmo responsorial (127)

R. *Que el Señor nos bendiga todos los días de nuestra vida.*

► Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 2,9-11)

Hermanos: al que Dios había hecho un poco inferior a los ángeles, a Jesús, lo vemos ahora coronado de gloria y honor por su pasión y muerte. Pues, por la gracia de Dios, gustó la muerte por todos. Convenía que aquel, para quien, y por quien existe todo, llevara muchos hijos a la gloria perfeccionando mediante el sufrimiento al jefe que iba a guiarlos a la salvación. El santificador y los santificados proceden todos del mismo. Por eso no se avergüenza de llamarlos hermanos.

► Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,2-16)

En aquel tiempo, acercándose unos fariseos, preguntaban a Jesús para ponerlo a prueba: «¿Le es lícito al hombre repudiar a su mujer?». Él les replicó: «¿Qué os ha mandado Moisés?». Contestaron: «Moisés permitió escribir el acta de divorcio y repudiarla». Jesús les dijo: «Por la dureza de vuestro corazón dejó escrito Moisés este precepto. Pero al principio de la creación Dios los creó hombre y mujer. Por eso dejará el hombre a su padre y a su madre, se unirá a su mujer y serán los dos una sola carne. De modo que ya no son dos, sino una sola carne. Pues lo que Dios ha unido, que no lo separe el hombre». En casa, los discípulos volvieron a preguntarle sobre lo mismo. Él les dijo: «Si uno repudia a su mujer y se casa con otra, comete adulterio contra la primera. Y si ella repudia a su marido y se casa con otro, comete adulterio».

Acercaban a Jesús niños para que los tocara, pero los discípulos los regañaban. Al verlo, Jesús se enfadó y les dijo: «Dejad que los niños se acerquen a mí: no se lo impidáis, pues de los que son como ellos es el reino de Dios. En verdad os digo que quien no reciba el reino de Dios como un niño, no entrará en él». Y tomándolos en brazos los bendecía imponiéndoles las manos.